

mig, at man skulde blive staaende ved Lovforslaget, saaledes som det var affattet fra Begyndelsen, at der skulde gives fuldstændig Erstatning, men det gaar Lovforslaget ikke ud paa, uagtet jeg mener, at det i Praksis egentlig vil blive det samme. Der staar jo nu i § 4, at der skal gives Ejeren en passende Erstatning. Der er ganske vist tilføjet: under Hensyn til, hvad Ejerne kunne faa ud af det i egen Interesse. Men hvad der skal forstaas ved egen Interesse, kan der i visse Tilfælde være Tvivl om, idet det jo ikke behøver blot at tages i den Betydning, at det kun skal være til eget Brug, og det vel ogsaa maa kaldes egen Interesse, naar han afhænder Materialet. Som Lovforslaget nu foreligger, finder jeg mig fuldstændig betrygget derved og har ingen Indvending at gøre derimod. Jeg vil ønske, at man ikke indfører 2det Stykke i § 4, idet det ikke vilde være nogen konsekvent Gennemførelse af Lovforslaget og dets Tanke. Jeg vil derfor gøre den Henstilling til Udvalget og den højtærede Minister og da først og fremmest til den højtærede Minister, at han vil søge at faa Lovforslaget ført igennem i det andet Ting og søge at faa det igennem uden andre Ændringer end den, at sidste Stykke i § 4 udgaa. (*Nielsen-Gron*: Maa jeg bede om Ordet!) og saa vil jeg bede Udvalget om at resignere og kun lade dette Stykke udgaa, for at vi kunne faa Lovforslaget vedtaget, hvilket jeg meget ønsker, idet jeg betragter det som et betydeligt Fremskridt i Retfærdighedens Tjeneste. Jeg stemmer derfor for Lovens Vedtagelse her i Tinget.

A. Jensen: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger først med Hensyn til det sidste Stykke i § 4. Jeg maa for mit personlige Vedkommende sige angaaende dette Stykke, at jeg kunde godt for min Part ønske det samme som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (*Bertelsen*), at dette Stykke ikke havde været med, fordi jeg anser det for i Grunden at have saa ringe Betydning, men jeg gaar med til det uden Betænkelighed alligevel, fordi jeg ikke rigtig kan godkende den ærede Ministers Syn paa Tanken i disse Par Linier, naar han mener, at de skulle gaa ud paa at fravige Tanken om Erstatning for Ejendom, naar en saadan Ejendom findes ved Strandbredden, medens man, som den højtærede Minister sagde, ellers har fastholdt Godtgørelse for al Ejendom paa Landet. Jeg kan ikke godkende denne Betragtning, fordi det er et

Spørgsmaal, om det egentlig er Ejendom, der her omhandles. De sidste to Linier i § 4 gaa jo udtrykkelig ud paa at tage Bestemmelse om den Del af Strandbredden, der ligger uden for Højvandslinien, og nu er det virkelig et Spørgsmaal, om den Del af Strandbredden, der ligger uden for den sædvanlige Højvandslinie, virkelig hører til en Grundejers Ejendom, hvilket jo er antydning i Betænkningen. Noget saadant har selv Højesteret ikke godkendt, men har tværtimod snarere slaaet fast, at hvad der ligger uden for Højvandslinien, maa ikke anses for en Mands Ejendom. Af den Grund har jeg — jeg kan gerne sige med frelst Samvittighed — kunnet gaa med til denne Bestemmelse i Forslagets § 4. Jeg tror ikke, at man derved fraviger Tanken om Erstatning for fuld Ejendom, fordi jeg ikke kan anse det for fuld Ejendom. Ligesom jeg takker den højtærede Minister for hans Tilslutning i det hele taget til Forslaget, maa jeg beklage, at han ikke har kunnet slutte sig til dette Stykke. Jeg tror ikke, disse Bestemmelser gøre nogen Skade, men skulde de virkelig forhindre Loven i at faa Lovskraft, havde jeg hellere ønsket, de havde været borte. Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, naar der tales om de store Byrder, der her fremkomme for Kommunen — hvilket jo særlig er paapeget af den ærede Rigsdagsmand for Ruds Vedby (*Jørgensen*) og den ærede Rigsdagsmand for Assens (*Berntsen*) — at Forslaget, som det foreligger, og som det blev forelagt af Ministeriet her i Fjor, har været sendt ud til alle Amsraadene i hele Landet, og Ministeriet har udbedt sig Amsraadenes Erklæring derom. Nu maa det dog vel siges, at Amsraadene repræsenterer Kommunerne her i Landet, og alle Amsraad have paa Henvendelsen svaret Ministeriet, at de fuldt ud kunde godkende Grundprincipperne i Lovforslaget. Jeg finder det da underligt, at man først nu efter 3—4 Aars Behandling her i Rigsdagen kommer til det Resultat, at man ved denne Lov gør saa stor Uret mod Kommunerne, naar selve de, der sidde og varetage Kommunernes Ret: Amsraadene, som ere Kommunernes Repræsentanter, ingen Indvending have gjort, men tværtimod have erklæret sig tilfredse med Forslaget. Jeg synes, at naar Sagen har været forelagt Amsraadene, og de have svaret, som de have, kunne vi Folkerepræsentanter uden at besvare vor Samvittighed i nogen Retning gaa med til Forslaget, som virkelig yder fuld Retfærdighed for Landbruget. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa